

Tuesday, January 19, 2010

Utvecklingens händelsehorisont

av Leif Erlingsson
2010-01-19

Utvecklingen anses av tänkande människor accelerera så snabbt framöver, att det inte längre går att använda tidigare erfarenhet som mall för att planera för framtiden. Inte minst håller nästintill all mänsklig arbetskraft genom den tekniska utvecklingen på att bli överflödiga. (Se t.ex. "Bio-Info-Nano Singularity".) Människan måste efter denna händelsehorisont ha förmåga att i realtid fatta kloka beslut, där oginhet inte får stå ivägen. Tidigare har exempelvis politiska misstag kunnat göras varefter en utredning visat vad som gick snett varpå ett senare politiskt beslut har kunnat rätta till felet.

Men när förändringstakten i alla grundförutsättningar vida överstiger 'omloppstiden' för en sådan process så måste beslutet vara rätt första gången. För andra gången är det redan irrelevant. Och måste ersättas av ett nytt förstabeslut. Vi har inte längre råd att göra fel. Vi måste ha förmåga att i realtid fatta tillräckligt kloka beslut utifrån alla möjligheter. För vad som är möjligt att göra till verkligt är av större intresse än vad som i dag är verkligt.

Tänkare inser i dag att det inte får finnas några 'bandbredds begränsningar' i människans 'interna nätverk', i kommunikationen och samspelet mellan intelligensen och intellektet. Många tänkare menar att man måste operera in någon slags mikrochip mellan hjärnhalvorna, för att på konstlad väg bredda 'bandbredden'. Jag hävdar att de som tror att chippen är nödvändiga har fel.

Jag går så långt som att säga att problemet är skapat från två håll. a) Vi har fördumrats genom att skola och media har okunskapat. b) Man har segat ned vår internkommunikation genom en lång räckta miljöfaktorer som gifter, kemikalier och elektromagnetisk nedsmutsning. Men helhetsseende människor har länge sett lösningar på allt detta. Det behövs inga chip. Faktiskt anser jag att det finns en mycket stor fara med chip: Att vi blir robotar åt den som styr chippen.

Lösningar finns, om inte oginhet får råda, utan maximal nytta för alla där t.ex. de som nu går i skolan få det bättre än vi själva hade det. Här rekommenderar jag varmt Alexander Bolotin:s examensarbete på Växjö universitet, Institutionen för pedagogik: "Schleiermacher goes to Summerhill - Allmänpedagogiska lärdomar från demokratiska skolor.". Se även "2009-12-25" under "Omprogrammering av perceptionsmatrisen" och länkarna där om "Sluta skolan" och "Hyperdialog". Vad gäller att kemiskt och elektromagnetiskt avgifta oss, se hela övriga "Leif Erlingssons holistiska detektivbyrå".

Inte heller finns det något självändamål med att "alla ska jobba". Vad är det att "jobba"? Är mina alla vakna timmar på dygnet jag kan avvara till att söka en bättre framtid att "jobba"? Jag får då inget betalt för det, så enligt "arbetslinjen" gör jag större nytta för samhället om jag sliter från 9 till 5 som löneanställd på någon annans kontor. Är eftertanke och sökande av verklig intelligens en parasitär verksamhet, eller ett arbete? Ja, det beror på om samhället är sjukt eller friskt. Jag röstar för att vi gör det friskt.

Leif Erlingsson
2010-01-19

Först publicerad på <http://lege.net/medvetandeutveckling/utvecklingens-haendelsehorisont.html>

Inlagd av Leif Erlingsson i LegeNet's insikter kl 19:00

Friday, January 1. 2010

Vi föreställer oss vår verklighet

av Leif Erlingsson
2010-01-01

Vi har svårt att förhålla oss till det som inte redan är manifesterat. I skolan fick vi lära oss att antingen finns det - är sant, eller också finns det inte - är falskt. Digitalt ett eller noll. Det som i styr och regler teknik och i datologi kallas boolsk algebra. Allt blir förutsägbart och inget oväntat kan uppträda.

Men vi människor skapar. Vi manifesterar tankar och idéer. I inre och yttre dialog. Läs här gärna bredvid det jag skrev 2009-12-25 om Hyperdialog på länken Omprogrammering av perceptionsmatrisen. Innan det flera människor tillsammans skapar genom fantasin är fysiskt manifesterat så finns det enligt persiska sufier från 1100-talet på ett parallellt högst verkligt existensplan, som bara har den egenheten att det (ännu) inte tar fysisk plats som i utsträckning i vår verklighet. Även livet efter detta skulle vara ett sådant parallellt högst verkligt existensplan. Sufierna drog därför slutsatsen att fantasin är ett sinnesorgan varmed vi upplever världen. Läs här gärna bredvid det jag skrev 2009-11-20 om Icke bekräftandet av intryck från andra dimensioner, samt på länken Death and the Afterlife om vetenskapliga bevis för sådana andra dimensioner.

Datalogins motsvarighet till alternativa parallella högst verkligt existensplan skulle vara kvantdatorer, som kan inta tillstånd av både sant och falskt. Med ofantlig potential. Samma ofantliga potential har vi i vår skaparkraft fantasin. För de olyckliga som har handikappats av skolan är det "fantasikris", vilket är minst lika illa som att vara blind eller döv. Det är ett konkret handikapp. Ett handikapp som innebär oförmåga att uppfatta det ännu ej manifesterade.

Behöver det påpekas, att s.k. utomjordingar från andra existensplan kan vara sådana manifestationer?

Bifogar några länkar, för den som vill studera

vidare:http://hermetic.com/bey/mundus_imaginalis.htm<http://cdris.org/http://kheper.net/topics/imaginal/http://sunypress.edu/p-2007-imaginal-worlds.aspx>http://collectivewisdominitiative.org/papers/frenier_imaginal.htm<http://frankmcgillion.com/imaginal-cosmos.html><http://progressiveu.org/blog/49972-imaginal-realm-and-aliens><http://redroom.com/blog/anastasia-m-ashman/deepak-chopras-challenge-be-imaginal-cells-humanity>Leif Erlingsson
2010-01-01

Inlagd av Leif Erlingsson i LegeNet's insikter kl 11:11